

Jindřich Kulhavý: Fanatismus spojený s ideologií zabíjí zdravý rozum

- CZ24 News | 8. února 2023

ČESKO: Mainstreamová média zcela zásadně poskytují v poslední dekádě prostor názorové platformě vychvalující Spojené státy a Evropskou unii. Jistě, jde o dva různé směry, o čemž svědčí přehlízivý postoj USA k Evropě a jejím zájmům, ale to si uvědomuje málokdo. Jestliže vládě Andreje Babiše byla bližší eurounijní politika, ancábl Petra Fialy jede na americké vlně. O tom svědčí i podpora Pětikoalice soustředící se při prezidentských volbách na Petra Pavla či vstup navrátilce z USA Farského do jeho služeb. Ostatně i manipulace s kandidáty, kdy konkurenceschopní byli odejiti a došlo vytvoření předem favorizované trojice, byla názornou ukázkou síly médií. Vrcholem byla i rozdělená debata pro prezidentský plebs, a až poté následující ta pro předem vybranou šlechtu. Je s podivem, že si to až na rebela Hilšera nechali ostatní líbit. To bylo totiž na žalobu.

Jisté je, že proamerické nálady jsou ohraničeny. A to plány Demokratů. Republikáni představovaní Donaldem Trumpem jsou pro liberály nepřijatelní. Příznivci EU bohužel přehlížejí skutečnost, kterou je stále pokračující sešup životní úrovně v ní a nepříliš lákavá perspektiva, zvláště, když si USA z Východní Evropy udělaly nejdříve svou laboratoř, poté střelnici, a nyní mají tendenci to samé udělat i z té Střední. Tedy z nás. Samozřejmě za souhlasu zaprodané vlády. Křivdili bychom jí však, pokud bychom tvrdili, že v tom jede sama. Bohužel tu v naší republice existuje vcelku velká skupina stejně smýšlejících občanů. Tito lidé jsou plní nenávisti k Rusku, Číně, k naší minulosti. Ta nesnášenlivost je už dlouho programovaná a na její vlně se vezou jednotlivci, o jejichž morálním kreditu lze s úspěchem pochybovat. Pár jich můžeme připomenout.

Za skutečného hlupáka zahlceného zlobou lze považovat hokejovou legendu z Nagana Dominika Haška. Jeho kariéra v brance byla zářná. Chytil u nás, v Severní Americe, za reprezentaci, také v Rusku. Vydělával dost peněz, krotil střely, odolával nájezdům. Kdysi Staroměstské náměstí křičelo: „Hašek na Hrad!!!“. Naštěstí tento omyl nenastal. Hašek po ukončení kariéry nijak úspěšně podnikal, nerozumně investoval, a naopak solidně začal ztrácet rozum. Přestože kdysi k jeho cestě vzhůru v zámoří přihlíželi a pomáhali spoluhráči z více zemí, poté vydělával v Rusku, a to ne jako zedník, ale jako milionář v brance, v současnosti se jeho nenávist k ruskému prostředí stává schizofrenií. Posledním počinem je napadení naší superhvězdy Davida Pastrňáka za společnou fotku s dalším tophráčem Ovečkinem a hysterický výlev týkající se čtyřletého syna ruského bombera účastníciho se Utkání hvězd. Hašek se stal trapnou postavou vymyšleného protiruského odboje. U mnoha lidí obdivujících Fialu & spol. získává body, u ostatních už dávno ztratil kredit. Možná ve vzpomínkách zůstává zázračným pavoukem na brankové čáře, ale v reálném čase se drží na nejvyšších příčkách znamenajících idiocii. I při kvalitách Pastrňáka je pro našeho borce čest mít možnost stát vedle hrdé legendy hlásící se ke své rodné hroudě. Ovečkin je vlastenec, Hašek pitomec. I přes historické zásluhy při chytání puku. A zapomíná, že mu ruské peníze nesmrděly.

Dana Drábová se zařadila mezi velká lidská zklamání. Odbornice na jadernou energetiku dostala dojem, že rozumí všemu. Při uvědomění si potřeby ruského uranu pro její oblíbené elektrárny, mimochodem mající u nás základ rovněž na východu, postrádá její nabubřelá nenávist k Putinovi logiku. Naopak obdiv k banderovské složce Ukrajiny doplněný veřejným pokřikováním hesla „Slava Ukrajině!“ ji staví na úroveň ubohého Haška. Na tu se dostává i jinak skvělá herečka Holubová. Možná jí alkoholismus zatemnil mozek a herecké prostředí plné zášti, ve kterém žije, jí vytváří prostor umožňující se cítit náležitě proukrajinsky. Ostatně až na výjimky je naše kulturní scéna

skutečně zdegenerovaná. Nekritický obdiv k Havlovi se transformoval v nenávist k slovanským národům a Ruské federaci. Prodejní komedianti si zachovávají nadále standard v podobě hesla „Koho chleba jíš, toho píseň zpíváš.“ Bohužel se to nevyhýbá ani osobnostem, vezmeme-li jejich úspěšnost v branži živící je. Namátkou Hřebejk, Svěrák, Trojan, Issová, Klus, prostě dlouhá řada umělců, kteří jsou součástí jinak tupě se chovajícího stáda. U mnohých z nich to byl nejdříve zakořeněný havlismus, poté zásadní covidismus, aby se to vše slilo v antirusismus. Dokud budou mít dost diváků, kteří jim budou tleskat v sálech, navštěvovat jimi obsazené filmy a hltat životní příběhy „celebrit“ v článkách na Seznamu, budou mít tyto hvězdy i nadále pocit, že mají právo nám určovat, co je správné.

Žijeme v době paradoxů. Nejde o názorové rozdíly, ty byly vždycky. Jde o jejich zveřejňování a následně propagaci. Dezoláti jsou umlčováni, zastrašováni, hrozí se jim soudy za projevenou nespokojenost (byť směrem k vládě, Ukrajině a EU či USA oprávněnou), naopak zjevná nenávist k národům, skupinám či jednotlivcům je jiným nejen tolerována, ale zároveň ji média i politici schvalují a propagují. Fanatismus tak dosáhnul nových hranic a rozum se vytratil.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)